UUTISET

Palkkojen yhtenä tehtävä on ohjata ihmisiä sellaisiin tehtäviin, joille on kysyntää. **NOKIAN HALLITUKSEN ENTINEN PUHEENJOHTAJA JORMA OLLILA**

TALOUDESTA LYHYESTI

Jorma Ollila vaatii työmarkkina-uudistusta

Jorma Ollila penää hallitukselta strategiaa Suomen kilpailukyvyn palauttamiseksi ensi kevääseen mennessä.

”Yksi keskeinen osa sitä on työmarkkinoiden kehittäminen niin, että palkanmuodostus tukee kilpailukykyä ja että työvoiman uudelleen kohdentuminen tehostuu”, Nokian hallituksen entinen puheenjohtaja Ollila sanoo.

Hänen mukaansa kansantalouden keskipalkkojen kasvulle tarvitaan pidäkkeitä.

”Palkkojen yhtenä tehtävä on ohjata ihmisiä sellaisiin tehtäviin, joille on kysyntää.”

Karjalainen: Eurosetelit uusiksi

Sanomalehti Karjalaisen mukaan nykyiset eurosetelit korvataan pian uusilla. Lehden tietojen mukaan uusista seteleistä on jo painettu koeriä. Käyttöön setelit otetaan mahdollisesti jo ensi vuonna.

Lehden saamien tietojen mukaan suurin syy uudistuksiin on turvatekniikan kilpajuoksu väärentäjien kanssa.

Lehden mukaan Euroopan keskuspankin EKP:n johtaja **Mario Dragh** julkistaa tiedon uudistuksesta luultavasti marraskuussa.

Euroopan pankkivalvonnan uudistus siirtyy

Euroopan keskuspankin johtajan **Mario Draghin** mukaan yhteiseen eurooppalaiseen pankkivalvontaan ei päästä tavoiteaikaan mennessä.

Draghin arvion mukaan yhteisvalvonnan toteuttaminen kestänee vielä vuoden. Valvonnan perustamiselle asetettu tavoite on alun perin ollut tämän vuoden loppu.

Muun muassa Ruotsi ja Tanska eivät ole valmiita alistamaan omia pankkejaan yhteisvalvontaan ilman, että ne saavat jonkinlaista vaikutusvaltaa valvontaelimessä.

Etujärjestöjen komiteaa vetävä Staffan Nilsson pelkää EU:n hajaannusta

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean puheenjohtaja perää Britannialta ja Ruotsilta rakentavampaa asennetta.

JUHA ROININEN / EUP-IMAGES

Ruotsalainen maidontuottaja Staffan Nilsson on ollut Euroopan talous- ja sosiaalikomitean johdossa syksystä 2010 lähtien.

BRYSSEL (MT)

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ruotsalainen puheenjohtaja **Staffan Nilsson** on huolissaan EU:n jakautumisesta yhä tiukemmin kahteen leiriin.

”Se on vaarallista kehitystä. Euromaiden halu tiivistää yhteistyötään on ymmärrettävää, mutta toisaalta Britannian tapa estää kaikki uudistukset jo etukäteen on pelkästään lapsellista.”

Kritiikkiä tulee myös Nilssonin kotimaalle. Ruotsi ajaa muun muassa kovia leikkauksia EU:n maataloustukiin ja budjettiin. Rahoitusmarkkinaveroa ja euroalueen pankkivalvontaa se vastustaa tiukasti.

”Mielestäni Ruotsin pitäisi olla pragmaattisempi. Hallitus on periaatteessa EU-myönteinen, mutta käytännössä linja on nyt hyvin lähellä Britanniaa.”

EUROOPAN MAATALOUS-VAIKUTTAJAT

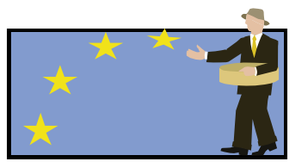

Sarjassa esitellään Euroopan maatalouspolitiikkaan vaikuttavia päättäjiä.

Vihreistä viljelijäksi

Siviiliammatiltaan Nilsson on maidontuottaja. Hän pyörittää 30 lypsylehmän tilaa keski-Ruotsin Hälsinglandissa.

”1970-luvulla olin mukana vihreässä liikkeessä ja innostuin maanviljelystä. Aloitin ensin vuokraviljelijänä. Omistukseeni tila tuli 1976”, hän kertoo.

Maatalouden haasteet ovat Ruotsin pohjoisemmilla alueilla Nilssonin mukaan hyvin samanlaiset kuin Suomessa. ”Maidon hinta tosin on huono. Paljon huonompi kuin Suomessa”, hän naurahtaa.

Pitkän uran Ruotsin tuottajajärjestössä LRF:ssä tehnyt Nilsson nousi Euroopan talous- ja sosiaalikomitean johtoon kaksi vuotta sitten.

Komitea koostuu eri EU-maiden etujärjestöjen edustajista. Mukana on edustajia elinkeinoelämästä, ay-liikkeestä ja esimerkiksi ympäristöjärjestöistä.

Suomesta edustajia on muun muassa EK:sta, SAK:sta ja Suomen Yrittäjistä. MTK:ta komissiossa edustaa **Seppo Kallio**.

Komitean tehtävänä on sovittaa yhteen eri tahojen etuja ja antaa lausuntoja ja suosituksia EU:n muille toimielimille.

Viherryttäminen ”temppuilua”

”Vahvuutemme on siinä, että eri tahot, esimerkiksi ympäristöjärjestöt ovat mukana jo valmisteluvaiheessa. Lausunnot ovat jo valmiiksi kompromisseja, joten niillä on vaikutusta EU-parlamentin ja komission näkemyksiin”, Nilsson perustelee.

Talous- ja sosiaalikomitean mukaan EU:n maatalousuudistuksen suurin kysymys on riittävä budjetti ja maailman ruokaturvasta huolehtiminen. Viherryttäminen on Nilssonin mielestä ”vähän temppuilua”, mutta sinänsä välttämätöntä, jos maatalouspolitiikalle halutaan laajempi yleinen hyväksyntä.

Maailmanlaajuisesti maaperän laadusta huolehtiminen ja puhtaan veden saatavuus ovat avainasioita, jos maailman kasvava väestö halutaan ruokkia.

Myös tarve ruokaketjun reilummille pelisäännöille tunnustetaan komiteassa.

”Isot kauppaketjut hallitsevat markkinoita ja sanelevat hintoja. Ongelma kyllä tunnustetaan, mutta siihen puuttuminen on hankalaa. Vahvempi kilpailupolitiikka ja osuuskuntien merkityksen vahvistaminen voisivat olla ratkaisuja”, Nilsson pohtii.

NIKLAS HOLMBERG

KUKA?

Staffan Nilsson

Syntynyt Skövdessä 1946
Opiskellut pohjoismaisia kieliä ja kirjallisuushistoriaa
Maidontuottaja vuodesta 1976
Ruotsin tuottajajärjestön LRF:n johtokunnassa 1993–2004
Euroopan talous- ja sosiaalikomitean jäsen vuodesta 1995–

Hallitus oli erimielinen Itämeren lohikiintiöistä

Kolme ministeriä jätti eriävän mielipiteen, kun hallituksen EU-ministerivaliokunta päätti perjantaina tukea EU-komission ehdotusta Itämeren lohikiintiöksi.

Kalastusasioista vastaava maa- ja metsätalousministeri **Jari Koskinen** (kok.) kannatti komission esitystä, jonka mukaan Itämerestä saisi ensi vuonna pyydystää alle 109 000 lohta.

Ministerit **Ville Niinistö** (vihr.), **Paavo Arhinmäki** (vas.) ja **Erkki Tuomioja** (sd.) jättivät päätökseen eriävät mielipiteensä.

EU-komissio ja jäsenmaat kokoontuvat lokakuun lopussa Luxemburgiin päättämään Itämeren kalastuskiintiöistä.

Asiasta kertoi ensimmäisenä Verkkouutiset.

MT

Hanke lisäsi luonnon ja maiseman hoitoa

Viiden maakunnan alueella syyskuun lopussa päättynyt Härkää sarvista -hanke on lisännyt laidunnusta luonnon ja maiseman hoitokeinona.

Hanke aloitti kesäkuussa 2009 Keski-Suomen, Etelä-Savon, Pirkanmaan, Keski-Pohjanmaan ja Pohjanmaan maakunnissa. Hankkeessa toimivat alueelliset elykeskukset, Pro Agriat sekä maa- ja kotitalousnaiset.

Hankkeen aikana laadittiin 135 kohteen hoitosuunnitelmat. Valtaosa kohteista oli arvokkaita perinnebiotooppeja eli luonnonlaitumia ja -niittyjä. Kohteiden yhteispinta-ala oli yli 200 hehtaaria.

Muut kohteet olivat Natura-alueita tai muita maisemallisesti tai kulttuurihistoriallisesti arvokkaita paikkoja.

Laaja-alaisia maiseman ja luonnonhoidon suunnitelmia laadittiin yhdeksän.

Maisemanhoitotöihin saatiin rahaa maatalouden ympäristötuen kautta. ”Hanke toi merkittävän lisän maakuntien erityistukineuvontaan”, projektipäällikkö **Kaisa Raatikainen** sanoo.

Viljelijätkin ovat hyötynet hankkeen tarjoamasta avusta. ”Suunnittelijan merkitys on suuri myös kohdetta-essa. Neuvontakäynnit ja taustatuki ovat tulleet tarpeeseen”, ohjausryhmän viljelijäjäsen **Markku Pitkänen** toteaa.

Hankkeen avulla kehitettiin myös laidunpankkipalvelua. Pankki auttaa laidunten ja laiduneläinten omistajia löytämään toisensa.

Nettisivulta *www.laidunpankki.fi* löytyy vieläkin hankkeen neuvontamateriaalia sekä käytännön ohjeita maisema- ja sopimuslaidunnukseen.

REIJO VESTERINEN

UUTISTAUSTA

Eikö tässä ole mitään uutta?

Monet suomalaiset ovat viime aikoina hämmästyneinä seuranneet lasten huostaanottotapauksia koskenutta keskustelua Suomen ja Venäjän välillä.

Sitä on sävyttänyt Venäjän viranomaisten ja median kärjistynyt kielenkäyttö, johon Suomen viranomaiset ovat vastanneet välttelevän oloisesti.

Suomessa on tarjottu monia selityksiä sille, mistä oikein on kysymys. Monet niistä ovat ihan järkeviä ja asiaan liittyviä, toiset mielikuvituksen tuotetta.

Kaikkein erikoisimman selittäjien ryhmän muodostavat ne, jotka yllättävimpienkin käänteiden jälkeen vakuuttavat, ettei tässä ollut mitään uutta.

Näin he haluavat välittää kahdenlaista viestiä: ensinnä, että arvion esittäjä itse on kaikkitietävä; ja toiseksi, että jos asiaan jotain uutta sisältyykin, sitä ei ole tarpeen ottaa huomioon vaan siitä on syytä vaieta.

Lähes yhtä erikoinen selitysten rypäs koostuu väitteistä, joiden mukaan ongelmat ovat syntyneet vain, koska toimittajat ovat esittäneet vääriä kysymyksiä väärille henkilöille. Tässä ulkoministeri **Erkki Tuomiojan** tyylinäyte: ”Toivoisin, että Suomessa, myös Ylen tv-uutisissa, osattaisiin vähän huolellisemmin arvioida kuka sanoo ja mitä Suomen ja Venäjän suhteista”.

Kun ei kysytä, niin ei vastata

Kun Venäjän ulkoministeri **Sergei Lavrov** viime viikolla nosti kiistan aivan uudelle tasolle toteamalla, ettei Suomi toimi huostaanottotapauksissa sivistysvaltion tavoin, lausuman selitettiin syntyneen ”vastauksena vähän provokatorisiin kysymyksiin”.

Lisäksi väitettiin, että venäläinen tietotoimisto oli uutisoinut lausunnon ”lyhennettynä tavalla, joka antoi kärjekkään vaikutelman”.

Lavroville kysymyksen alun perin esittänyt suomalaistoimittaja todisti myöhemmin, että Itar-Tass oli siteerannut lausuntoa ihan oikein.

Näistä selityksistä voidaan vain todeta: Tällaista korkeiden viranomaisten väliseen julkiseen nokitteluun johtanutta riitaa ei Suomen ja Venäjän välillä ole ollut Neuvostoliiton sortumisen jälkeen. Eikä tämä jää tähän.

Enemmän viisautta oli pääministeri **Jyrki Kataisen** arviossa, jonka mukaan kiistaan vaikuttavat kulttuurien ja median toimintatapojen erot. Tämä ei kuitenkaan ole tärkein selitys. Jos näin olisi, asiasta olisi varmasti puhuttu Joensuussa toissaviikolla pidetyssä 13. suomalais-venäläisessä kulttuurifoorumissa. Mutta ei siellä mistään kulttuurieroista mainittu halaistua sanaa. Joko siis kulttuuriväki ei näe eroja ongelmana tai sitten vanha vaikenemisen kulttuuri nostaa taas päätään.

Vääriä tietoja Suomesta

Totta on myös usein esitetyssä toteamuksessa, että kiistan ratkaisua vaikeuttaa Suomesta käsin Venäjän mediaan järjestelmällisesti syötetty disinformaatio. Mutta on turha toivoa, että ongelma ratkeaa, jos vain noudatamme tarkasti Erkki Tuomiojan sinänsä oikeaa neuvoa: ”Ei pidä juosta bäckmanilaisen disinformaation perässä Suomessakaan”.

Tarkimmin ongelman on mielestäni toistaiseksi määritellyt presidentti **Sauli Niinistö**, jonka mukaan huoltajuusongelmia nostetaan julkisuuteen tarkoituksellisesti ja niitä käytetään hyväksi Venäjän sisäisessä poliittisessa pelissä.

Lopulta lienee kuitenkin niin, että kummassakin maassa halutaan elää voimassa olevien lakien mukaan. Suomessa se laki, jota näissä asioissa seurataan, on lastensuojelulaki. Venäjällä se on laki ulkomailla asuvien maanmiesten tukemisesta.

Nämä kaksi lakia ovat ristiriidassa tavalla, jota ei voida millään oikeudellisella kikkailulla ratkaista.

Venäjän pitkän tähtäimen tavoitteena on hidastaa kansalaistensa muuttoa ulkomaille ja saada Venäjän rajojen ulkopuolelle jääneet maanmiehensä palaamaan takaisin. Pitäisikö Suomen tarjoutua auttamaan Venäjän hallitusta tässä pyrkimyksessä? Eli emme ottaisi enää vastaan uusia venäläisiä ja rohkaisisimme tänne jo muuttaneita palaamaan takaisin? Ei taitaisi auttaa.

Olisiko se kuitenkin parempi ratkaisu kuin että Suomessa asuville venäläisille annetaan poikkeuslupa kohdella lapsiaan samalla tavalla kuin lapsia kohdellaan Venäjällä?

JARMO MÄKELÄ on Yleisradion ulkomaantoimittaja.